नाघ्रातं न कृतं कर्णे स्त्रीभिर्मधुनि नार्पितं ।
त्वद्विषां दीर्घिकास्वेव विशीर्णं नीलमुत्पलं ॥ 156.
अर्थो न संभृतः कश्चिन्न विद्या काचिदर्जिता ।
न तपः संचितं किंचिद्गतं च चतुरं वयः ॥ 158.
किमयं शरदंभोदः किं वा हंसकदंबकं ।
रुतं नूपुरसंवादि श्रूयते तन्न तोयदः ॥ 160.
अमृतात्मनि पद्मानां द्वेष्टरि स्निग्धतारके ।
मुखेंदौ तव सत्यस्मिन्नपरेण किमिंदुना ॥ 162.
चित्रमाक्रांतविश्वोऽपि विक्रमस्ते न शाम्यति ।
कदा वा दृश्यते तृप्तिरुदीर्णस्य हविर्भुजः ॥ 164.
न स्तूयसे नरेंद्र त्वं ददासीति कदाचन ।
स्वमेव मत्वा गृह्णंति यतस्त्वद्धनमर्थिनः ॥ 166.

Arthántaranyása.

भगवंतौ जगन्नेत्रे सूर्याचंद्रमसावपि ।
पश्य गच्छत एवास्तं नियतिः केन लंघ्यते ॥ 171.
पयोमुचः परीतापं हरंत्येते शरीरिणां ।
न त्वात्मलाभो महतां परदुःखोपशांतये ॥ 172.
उत्पादयति लोकस्य प्रीतिं मलयमारुतः ।
ननु दाक्षिण्यसंपन्नः सर्वस्य भवति प्रियः ॥ 173.
जगदाह्लादयत्येष मलिनोऽपि निशाकरः ।
अनुगृह्णाति हि परान्सदोषोऽपि द्विजेश्वरः ॥ 174.
मधुपानकलात्कंठान्निर्गतोऽप्यलिनां ध्वनिः ।
कटुर्भवति कर्णस्य कामिनां, प्राप्तमीदृशं ॥ 175.
अयं मम दहत्यंगमंभोजदलसंस्तरः ।
हुताशनप्रतिनिधेर्दाहात्मा ननु युज्यते ॥ 176.
क्षिणोतु कामं शीतांशुः किं वसंतो दुनोति मां ।
मलिनाचरितं कर्म सुरभेर्नन्वसांप्रतं ॥ 177.
कुमुदान्यपि दाहाय किमंग कमलाकरः ।
न हींदुगृह्येषूग्रेषु सूर्यगृह्यो मृदुर्भवेत् ॥ 178.

Vyatireka.

धैर्यमाहात्म्यलावण्यप्रमुखैस्त्वमुदन्वतः ।
गुणैस्तुल्योऽसि भेदस्तु वपुषैवेदृशेन ते ॥ 180.
अभिन्नवेलौ गंभीरावंबुराशिर्भवानपि ।
असावंजनसंकाशस्त्वं तु चामीकरच्छविः ॥ 182.
त्वं समुद्रश्च दुर्वारौ महासत्त्वौ सतेजसौ ।
ज्यांस्तु युवयोर्भेदः स जडात्मा पटुर्भवान् ॥ 184.
स्थितिमानपि धीरोऽपि रत्नानामाकरोऽपि सन् ।
तव कक्षां न यात्येव मलिनो मकरालयः ॥ 186.
वहन्नपि महीं कृत्स्नां सशैलवनसागरां ।
भर्तृभावाद्भुजंगानां शेषस्त्वत्तो निकृष्यते ॥ 187.
त्वन्मुखं कमलं चेति द्वयोरप्यनयोर्भिदा ।
कमलं जलसंरोहि त्वन्मुखं त्वदुपाश्रयं ॥ 189.
अभ्रूविलासमस्पृष्टमदरागं मृगेक्षणं ।
इदं तु नयनद्वंद्वं तव त्वद्गुणभूषितं ॥ 190.
त्वन्मुखं पुंडरीकं च फुल्ले सुरभिगंधिनी ।
भ्रमद्भ्रमरसंभोजं लोलदृष्टि मुखं तव ॥ 193.
चंद्रोऽयमंबरोत्तंसो हंसोऽयं तोयभूषणः ।
नभो नक्षत्रमालीदमिदमुत्फुल्लमुदं पयः ॥ 194.
अरत्नालोकसंहार्यमवार्यं सूर्यरश्मिभिः ।
दृष्टिरोधकरं यूनां यौवनप्रभवं तमः ॥ 196, etc.

In marginibus perbrevis commentarius, *Kávyádarṣamárjana* dictus, adscriptus est, a *Harinátha*, Viṣvadharae filio, Keṣavae et Bhánus fratre natu minore, compositus. Incipit: गिरीशहृतदेहार्द्धौ गिरीशत्वसमृद्धये । etc. तातं विश्व[ध]रं नत्वा ज्यायांसङ्केशवं गुरुम् । भानोरवरजेनायं प्रक्रमः क्रियते मया ॥ Idem Kaṇṭhábharaṇam librum peniculo se abstersisse profitetur (Kaṇṭhábharaṇamárjana), quo negotio eum melius perfunctum esse spero, quam in commentario nostro, quo non multam Daṇḍinis verbis claritatem attulit. Praeter *Alankáraṣekharam*, Kávyaprakáṣam, Vámanam, etiam Bhámaham laudat, hujusque praecepta Daṇḍinem secutum esse ad I, 15. declarat (भामहादिमतमाह).

Codex anno 1647 non satis accurate exaratus est. (Wilson 336.)

486.

Lit. Devan. Charta Europ. Foll. 59. Long. 11½. Lat. 9. Linn. 19, 20.

Foll. 1–24. *Kávyádarṣas* liber. (B.)

I. Márgavibhávana, fol. 4[b]; II. Arthálankáravibhávana, fol. 17[a]; III. Dushkarádidarṣana, fol. 24[b].

Haec voluminis pars a Pítámbaraṣarman post annum 1815 parum accurate exarata est. (Wilson 333[a].)

487.

Foll. 25–59. *Kávyálankáravṛittis*, *Vámanae* de arte poetica aphorismi, cum commentario auctoris ipsius. Incipit:

प्रणम्य परमं ज्योतिर्वामनेन कविप्रिया ।
काव्यालंकारसूत्राणां स्वेषां वृत्तिर्विधीयते ॥

Kávyaṁ gráhyam alaṅkárát ॥ काव्यं खलु ग्राह्यमुपादेयं भवत्यलंकारात् ॥ काव्यशब्दो यं गुणालंकारसंस्कृतयोः शब्दार्थयोर्वर्त्तते भक्त्या तु शब्दार्थमात्रे ॥ को सावलंकार इत्यत आह ॥ *Saundaryam alaṅkáraḥ* ॥ etc.

Opus in capita quinque (*adhikaraṇa*) eaque in lectiones (adhyáya) divisa sunt.

I. 3 adhy. De poesis natura. Stylum (ríti) post-